

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcv lenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 2. Kyrie eleison & Gloria in excelsis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

sculari. Inde verò ad dextrum cornu, quod Iudæam designat, progressus, diuinam legem laudemque annunciat: quemadmodum electo Iudeorum populo, quem præ reliquis diuina Beneficentia veluti in dextera locarat, primùm Christus prædicauit.

§. II.

Kyrie eleison, & Gloria in excelsis.

Quia initio Orationis nihil vtilius imploramus, quàm misericordiam Dei, à qua sola omnis boni principium peccatores speramus: Sacerdos à cornu dextro ad medium altaris deflectens, ibiq; stans & in cœlum erectus, emittit illam supplicis animi vocem *Kyrie eleison*, quæ Latine redditur, *Domine miserere*. Repetitur hæc sexies, ter vero *Christe eleison* admiscetur: vt sic inuocentur singulæ Sanctissimæ Trinitatis personæ, & propter cæterarum cum eadem natura identitatem,

tatem, ter singulæ. Singulâri vero nomine Secunda Persona honoratur, quæ singularem pro nobis naturam assumpsit. Visum est Ecclesiæ Græcas istas voces, sicut & alibi Hebræas Latinis admiscere: ut hac vocum communiōne, qua Latinos, qua Hebræos & Græcos fateatur unum esse populum Dei, uti linguarum, ita animorum fideique vinculo connexum.

Hymnus *Gloria*, qui suis temporibus sequitur, duabus constat partibus: Prima, eaque brevior, è cælo petita auctores habet beatos Angelos, qui nascenti CHRISTO accinuerunt, *Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis* a. Alteram multò prolixiorem homines addidêre, quippe longè magis pro Incarnationis beneficio ad diuinas laudes obligati: *nusquam enim Angelos, sed semen Abrahamæ apprehendit* b. Accedit quod superiorum Mentium proprium sit, *a Luc. 2. b Heb. 2.*

fit, ea paucis complecti, ad quæ exprimenda inferiores pluribus verbis & conceptibus egent.

De priori parte huius hymni aliquid diximus Cap. 5. §. 5. sub initium: quod scilicet duplicem exprimat tam ipsius Incarnationis, quàm præsentis Sacrificij finem: vnum primarium, qui est Dei gloria; alterum secundarium, qui est pax & salus nostra. Eodem quoque §. circa finem verba ista obscuriora alterius partis, *gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam*, ad supremum quendam affectum Charitatis erga Deum accommodauimus. Cumq; cætera suâ se explicent claritate, in illis tantùm, quæ Christo Domino acclamamus: *Quoniam tu solus Sanctus, &c.* animaduertet Theologus: dictionem *solus* tribui Christo, non ratione personæ, sic enim à Sanctitate illa excellenti & imparticipata, quæ soli Deo tribuitur, excluderemus Patrem & Spiritum Sanctum) sed ratione essentiæ, siue natura,

turæ, vt fensus fit, nulli naturæ conuenire Sanctitatem illam, Dominium, Maieftatem, quàm ei, quæ eft I E S V Christi, etfi alijs personis conueniat.

Ferunt B. Gafparem Bonum ex Ordine Minimorum, verba ifta, *Adoramus te, quoniam tu folus Sanctus, tu folus Dominus, tu folus Altiffimus, I E S V Chrifte*, femper habuiffe in corde, femper in ore: adeo vt ducenties per diem repeteret; atque hinc inter familiares vix alio nomine, quàm *Tu folus sanctus* compellaretur. Nimirum I E S V amor apud illius animum obtinuerat, vt hi fuo dilecto gloriofiffimi tituli eum mirifice oblectarent: quare nunc debitos gratulando, nunc ab omnibus agnofci exoptando, nunc infima fubmiffione deferendo fatiari non poterat. Vtinam Sacerdotes vel femel in Miffa, quando ex Ecclefiæ præfcripto prædicta verba exprimimus, iftum viri religiofiffimi affectum imitemur!

mur!

§. III.